

شماره ۱۴۰۲۹/۸۶۶۱/۶۱

تاریخ ۱۴۲۹ مارچ

پیوست دادستانی کل کشور

اوایل گل بزرخا شورای نگهبان
شماره ۹۴۱۸
تاریخ ۱۳۶۹/۴/۱۰

شورای محترم نگهبان

سلام عليکم ،

با عنایت بهاینکه طبق قوانین موجود (که قسمتی از آن بهضمیده ارسال می گردد) نظارت بر دادسراها و محاکم بدادسرای دیوانعالی کشور و دادستان کل کشور است و از سوی دیگر بر مبنای استنباط از اصل یکصد و سه و پیک فاقانون اساسی واحد نظارت بر محاکم زیر نظر ریاست محترم دیوانعالی کشور تشکیل شده است . خواهشمند است اعلام نظر فرمائید :

- ۱- دیوانعالی کشور در اصل مذکور شامل دادسرای دیوانعالی هم هست یا خیر ؟
- ۲- در صورتی که دیوانعالی کشور شامل دادسرای دیوان هم باشد ، نظارت ریاست دیوان بر محاکم نیاز به قانون دارد یا طبق همین اصل ریاست دیوان می تواند در عرض دادسرای دیوان نظارت بر محاکم داشته باشد ؟ / غ

دادستان کل کشور

دادگستری جمهوری اسلامی ایران
دفتردادسرای دیوانعالی کشور

بسمه تعالیٰ

قسمتی از مواد قانونی که دلالت بر اختیارات و حق نظارت راه‌ستان کل برمحاکم و راه‌سراهادارد:

ماده ۹۴ قانون اصول تشکیلات راه‌گستری:

”مدعیان عمومی صاحب منصبانی هستند که برای حفظ حقوق عامه و نظارت در اجرای قوانین موافق مقررات قانونی انجام وظیفه می‌نمایند.“

ماده ۲۵ قانون اصول تشکیلات راه‌گستری:

”مدعیان عمومی نسبت به جریان امور محاکمی که در نزد آن محاکم مأموریت دارند نظارت داشته و مراقب می‌باشند که تجاوز از حدود قانونی کشود و در صورت تجاوز و سوء‌جریان به وزارت عدله را پرورد خواهند ران.“

ماده ۱۲ قانون اصلاح پاره ای از قوانین راه‌گستری:

”راه‌ستان کل برگلیه راه‌سراهای شهرستان و استان و دیوان کیفر نظارت را دارد و برای حسن اجرای قانون و ایجاد هماهنگی بین آنها پیشنهادهای لازم را به وزیر راه‌گستری میدهد.“

چون طبق ماده ۱۲ راه‌ستان کل بر راه‌سراهای عمومی نظارت دارد و راه‌ستانهای عمومی نیز بموجب دو ماده فوق بر حسن اجرای قوانین در محاکم نظارت دارند درنتیجه راه‌ستان کل نیز نظارت برمحاکم و راه‌سراهادارد.

ماده ۱۹۳ قانون رسایت:

”هرگاه مجتبی علیه ولی نداشته باشد راه‌ستان کل کشور بمنزله ولی او است و موظف است حق اورا بد و نیز عفو استیفا نماید.“

ماده ۲۵ قانون حدود و قصاص:

”.....اگر ولی رم غائب باشد و غیبت او طولانی شود حاکم شرع ولی او است و برابر مصلحت تصمیم می‌گیرد.“

بموجب مصوبه شورای عالی قضائی چون قضات مأذون در محاکم حاکم شرع نیستند لذار رمورد ماده ۲۵ قانون حدود و قصاص نیز طبق ماده ۱۹۳ قانون رسایت باید عمل شود.

ادغامی جمهوری اسلامی ایران

دفتردادسرای دیوانعالی کشور

بسمه تعالی

ماده ۱۵۵ قانون آئین دادرسی مدنی :

..... عضو ممیز مکلف است ضمن مراجعته به پرونده برای تهیه گزارش چنانچه از هریک از قضات یارادستانها یاراد یاران یا باپرسی‌ها که در آن پرونده مداخله راشته اند تخلف از موارد قانون و یا اعمال غرض و یا بی اطلاعی از مبانی قضائی مشاهده نمود آنرا مشروحاً و با استدلال در گزارش خود تذکرده و همچنین نماینده رادستان دیوان کشور در آن شعبه نیز مکلف است چنانچه تخلفاتی به شرح فوق در پرونده مشاهده نمود که عضو ممیز آنرا در گزارش خود قید نکرده بود آنرا بمشارالیه تذکرده و در هر دو صورت هرگاه بین عضو ممیز و نماینده رادستان موافقت در تعقیب حاصل شد رونوشتی از گزارش مذبور رأساً به رادگاه عالی انتظامی فرستاده می‌شود که طبق مقررات مورد رسیدگی قرار گیرد

ماده ۳۵ قانون تشکیل رادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوانعالی کشور :

"هرگاه رئیس دیوانعالی کشور یارادستان کل کشور آراء هریک از محاکم اعم از حقوقی، کیفری، مدنی خاص انقلاب و نظامی راولو اینکه در مقام تجدیدنظر صادر شده باشد نسبت به موارد تجدیدنظر مذکور در قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام رادگاه‌های و نحوه رسیدگی آنها قابل تجدیدنظر بدانند حق درخواست تجدیدنظر بنحو مندرج در قانون مذکور را دارند در مرور این ماده مرجع تجدیدنظر مجدد آراء صادره وسیله رادگاه در مقام تجدیدنظر دیوانعالی کشور است."

"تبصره - آرایی که وسیله رادگاه‌های حقوقی یا کیفری و نظامی یک در مقام رسیدگی تجدیدنظر نسبت به آراء رادگاه‌های حقوقی یا کیفری یا نظامی دو صادر می‌شود جزیه درخواست رئیس دیوانعالی کشور یا رادستان کل کشور قابل تجدیدنظر مجدد در دیوانعالی کشور نمی‌باشد ."

ماده ۴۲ قانون تشکیل رادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوانعالی کشور :

"متدعیین یا وکلای آنان برای رسیدگی احضار نمی‌شوند مگر آنکه شعبه دیوانعالی کشور حضور آنان را برای توضیحات لازم بداند که راین صورت کسانیکه حضورشان لازم است، احضار می‌گردند و پس از استماع توضیحات آنها و اظهار عقیده رادستان کل کشور یا نماینده او شعبه مباررت بصدور

شماره

تاریخ

پیوست

اداگستری جمهوری اسلامی ایران
دفتردادسرای دیوانعالی کشور

بسم الله تعالى

رأى من نمایند

”تبصره — راستان کل کشور یا نماینده او ضمن اظهار عقیده راجع به رأى رادگاه می تواند به یک یا چند جهت پیش بینی شده برای تجدید نظر نسبت به مواردی که رأى جنبه عمومی است یامورد اعتراض ذیحق قرار گرفته تقاضای تجدید نظر نماید . ”

قانون مرسوط به وحدت رویه قضائی مصوب تیرماه ۱۳۲۸ :

”ماره واحده — هرگاه درشعب دیوانعالی کشور نسبت بموارد مشابه رویه های مختلف اتخاذ شده باشد به تقاضای وزیر رادگستری یارئیس دیوان مزبور و یاد راستان کل هیئت عمومی دیوانعالی کشور موضوع مختلف فیه را بررسی کرده نسبت به آن اتخاذ نظر می نماید نظر اکثریت برای شعب دیوانعالی کشور و برای رادگاهها در موارد مشابه لازم الاتباع خواهد بود . ”

ماره ۳ اضافه شده به قانون آئین رادرسی کیفری مصوب مردادماه ۱۳۳۷ :

”هرگاه از طرف رادگاههای اعم از جزائی و حقوقی راجع به استنباط از قوانین رویه های مختلفی اتخاذ شده باشد راستان کل پس از اطلاع مکلف است موضوع رادرهیئت عمومی دیوان کشور مطرح نموده رأى هیئت عمومی رادرآن باب بخواهد رأى هیئت عمومی در موضوعاتی که قطعی شده بی اثر است ولسو از طرف رادگاهها باید در موارد مشابه پیروی شود . ”

ماره ۴ قانون اصول تشکیلات رادرگستری :

” در صورتیکه عقیده رادر انتظامی بر تخلف و راستان انتظامی بر عدم تعقیب باشد پرونده نزد راستان کل فرستاده می شود در این صورت نظر راستان دیوانعالی کشور اجرا خواهد شد در مواردی که عقیده به تعقیب باشد ادعای نامه تهیه و به امضاء راستان انتظامی قضایات بد رادگاه عالی انتظامی فرستاده می شود ”

ماره ۴ قانون امور حسابی :

” راستان دیوان کشور از هر طریقی که مطلع بسوی استنباط از موارد این قانون در رادگاهها بشود یا با اختلاف نظر رادگاهها راجع به امور حسابی اطلاع حاصل کند که مهم و مؤثر باشد نظر هیئت عمومی —

شماره

تاریخ

بیوست

دادرسی جمهوری اسلامی ایران

دفتردادسرای دیوانعالی کشور

بسمه تعالیٰ

ربوan کشور را خواسته و بوزارت را درگستری اطلاع میدارد که به رازگاهها ابلاغ شود و رازگاهها
مکلفند بر طبق نظر مزبور رفتار نمایند . ”